

2. מנו זמיון ניקן
 בימי שמגר בן
 ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכ
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: חדלו פרוז בישראל
 חדלו עד שקמתי בדורה שקמתי
 אם בישראל: וכחזר אליהם
 חדשים או לחם שערים מגן
 אם יראה ורמח אם יראה אלך
 בישראל: לפני לחוקקי ישראל המתנדבים
 בעם ברכו יהוה: וישכר עס-דברה
 וישכר

ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוץ אל-תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמזת גזשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהנה ימים הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כיראתך אני נאס-יהוה להצילך: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באזני ירושלם לאמר זה אמר יהוה וכרתי לך חסד נעוידך אהבת כל-אתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא ידועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאס-יהוה:

כין ברוך פרגליו חקק-לב: המשפטים ראובן גדולים חקק-לב: לשבע שרקות עדרים לפלגות
 מרוז אמר מלאך יהוה ישיבה כי לא-בא לעזרת יהוה יהוה בגבורים: אשת חבר הקניע באהל תברך:

5. משה בניהו קדש
 רבי בתר צלוחיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של הלוי עצמות חיים שיש בהם וראת הוא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שההא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו לטובה:

יאבדו כל-אויביך יהוה ותשקט הארץ וארבעים שנה:

6. וידבר משה וגו'. (ספרי) אט"פ שמעו סמיתחו תלויה בדבר עשה בשמחה ולא איחזק: החלצו. כתרנונו ל' הלוי לכה מזויינים: אנשים. לריקס וכן (שמות יז) חזר לנו אנשים וכן (דברים ח) אנשים חכמים וידועים: נקמת ה'. שהעומד כנגד ישראל כאלו עומד כנגד הקב"ה: (ד) לכל סמות ישראל. (כשרי) לרבות שפט לוי: (ה) ויבסרו. להודיעך שכן של רועי ישראל כוונה הם חזיכים על ישראל עד שלא שמעו במיתתו מה הוא אומר (שמות טו) עוד מעט וסקלוני ומשמעו סמיתת משה תלויה בנקמת מדין לא רלו לנכה עד שנמסרו על כרחן:

3. מנו זמיון ניקן פה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה בירקובה וישעתי לבוא וצדקתי להגלות:
 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תרע הן ביום צמכם תמצא-רפץ וכל-עצביכם תנגשו: הכוה יהיה צום אבחר היום ענות אדם נפשו הלכך כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע החר אגדות מוטה ושלת רצונים חפשים וכל-מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמד ועניים מרודים תביא בית ביר-ראה ערם וכשיתו ומבשרך לא תתעלם: או יבקע בשחר אודך וארכתך מודה תצמח הלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: או תקרא ויהוה יענה תשאע ויאמר הגני אס-תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורח בושך אודך ואפלתך כצהרים: ונתן יהוה תמיד והשביע בצהצחות נפשך ועצמותיך יחלין והיית בגן רוח וכמוצא מים אשר לא-יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסרי חר-ודך תקומם וקרא לך גד פרוץ משובב נתיבות לשבת: אס-תשוב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבוד וכבודתו מעשות דרכיך ממעוא חפצך ודבר דבר: או תתענג על-יהוה והדכבתיך על-במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

9. מקובלים אנו שמרידה רוחנית תהיה בארץ-ישראל ובישראל. בפרק שהחלת החית האומה התעורר לבא. השלוה הגשמית שתבא להלק מהאומה. אשר ידמו שכבר באו למטרתם כולה. תקטין את הנשמה. ויבאו ימים אשר תאמר אין בהם הפך. השאיפה לאידיאלים נשאים וקדושים תחול. וממילא ירד הרוח וישקע. עד אשר יבא סער ויהפך מהפכה. ויראה אז בעליל כי חוסן ישראל הוא בקודש עולמים, באור די ובתורתו. בחשק האורה הרוחנית. שהיא הגבורה הגמורה המנצחת את כל העולמים וכל כחותיהם. הצורך למרידה זו. היא הנטיה לצד החמירות. שמוכרחת להולד בכללות האומה בצורה תקיפה אחר אשר עברו פרקי שנים רבות, שנאפסו לגמרי מכלל האומה הצורך והאפשרות להתעסקות חמרות. וזאת הנטיה כשתולד תדרך בועם ותחולל סופות. והם הם חבלי משיח אשר יבסמו את העולם וכלואים, שלא יעשו מאומה. כייאם יקחם ישעבדם בחבלי אדם ובעבותות אהבה יי אל הטוב ואל הישר. אל מרומי המגמות היותר נשאות. שהם הנם ההפצים האלהיים. ואז יצא מכלל עבדות ויהיה בן חורין. מאושר. עטור בעבדות העליגה שהיא עטרת תפארת.
 על כן רק דרך הכנישה. הכללית היא הדרך היותר אפשרית ומובילה אל החפץ, שמה. אבל לא זאת תורת החיים הנצרכת לדור של עקבא דמשיחא. שהיא כוונתת להמשך מארץ החיים ממקום בית חיינו. כנסת ישראל התעורה לתחיה. ביחס להרצון של הדור הצעיר. תכחות נתעוררו בתעורה נפלאה ומתמהת. אין בשום אופן אפשרות להכניעם בדרך בבישה. כייאם לרוממם ולשגבם, ולהראות לפניהם את הדרך של האורה הרוממה והאדירה.